

πειραζει σιμως. καλυτερα δυο γονεις χωρις παιδι παρα παιδι διχως γονεις.
(Κατεβαινοντας απ' το δασυλλιο με τη Λιτσα μου και την τσαντα μου. Ενα βραδυ που βρεχε και βρεχομασταν).

ΠΕΘΑΝΑ

Γυρισα στο σπιτι κατακοπη. Οχι γιατι ειχα κουραστει στο σχολειο, μα γιατι τα νευρα μου απ' το πρωι ηταν τεντωμενα. Εφυγα και χωρις να σου μιλησω κιολας. . . Ειμαι να σκασω.

Βγηκα απ' το σπιτι για να παρω σωνει και καλα κατι απ' το περιπτερο. Επρεπε να βγω στον αερα. Αλλιως κινδυνευα απ' ασφυξια.

Μολις που παταγα το ποδι μου στην πλατεια οταν ακουσα κατι σαν τραγουδι πισω μου. Η μαλλον σα σφυριγμα μου φανηκε. Γυρισα και κοιταξα.

Δυο πουλια — πρωτη φορα εδλεπα τετια — ηταν καθισμενα στο ρετιρε πανω στα λουλουδια της κυριας ταδε. Το πιο μεγαλο — μαλλον τ' αρσενικο — τιτιδιζε ετσι που το θηλυκο κυριολεκτικα κρεμοταν απο το ραμφος του.

Ασυνθησιστη πραγματι εικονα.

Κι ομως σε κανονικες συνθηκες θα συνεχιζα το δρομο μου αδιαφορωντας.

—Παιε πολυς καιρος απο τοτε που με συγκινουσε η λαλια των πουλιων. Εχω μπουχτησει τοσο που μουρχεται να τιναξω τα μυαλα μου στον αερα.

Κι ομως, ισως η ανοιξη, ισως η ομορφη μυρουδια της πλαταιτισσας παρολο το μπετον, ισως δεν ξερω κι εγω τι μ' εκανε να μην προχωρησω.

Εβαλα μαλιστα το χερι πανω απ' τα ματια γι' αντηλια και κοιταξα παλι προς τη μερια τους. Ολη τουτη την ωρα, το τραγουδισμα τ' αρσενικου αντηχουσε στ' αυτια μου.

Τουτη η μελωδια ειχε κατι παραξενο, κατι που με καλουσε.

Ξαφνου ο τραγουδιστης σηκωθηκε κι εγω συνεχιζε παντα το τραγουδι του, αρχισε να κανει καθε ειδους ακροβατικα. Εσκιζε τα ουρανια σχηματιζοντας με τη βοηθεια των φτερων του διαφορα σχηματα, γεωμετρικα θαλεγα.

Η θηλυκια — το ταιρι μου φανταζομαι — κοιτουσε προς το μερος του εκστατικα κι εδειχνε να του αναγνωριζει τη δυναμη που σου δινει τη σιγουρια ν' αφεθεις ολοτελα σε κατι.

Σε λιγο τον ακολουθησε στον ουρανο μα δεν φτερουγισε για πολυ μαζι του. Γυρισε πισω στη θεση της μαγεμενη και τον κοιτουσε χωρις να χορταινει.

Αοτους στριφογυριζε στον αερα, εκανε δουκιες απο δω, ανορθωνοταν απο κει. Κι ολ' αυτα με κεινη τη ζηλευτη ευκίνησια που διακρινει τα πετουμενα.

Το θεαμα ηταν μοναδικο. Εγω στεκομουν και το κοιταξα για καιμποσο απορημενη.

—Μα που να παρει η ευχη!!! Ανοιξη ειναι! Ζευγαρωνουνε! Τοσο απογινα πια (;)

Τιποτα δεν καταλαβαινω (;)

Οχι. Οχι: Στη σκέψη των πουλιων που ζευγαρωσανε η φυλακισμενη στο κοκκαλιγο κελλι καρδια μου φτερουγισε μανιασμενα:

Δεν πεθανα λοιπον ακομα; Υπαρχω; Νοιωθω;
 ΤΙ ΑΙΣΙΟΔΟΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΝΑ-
 ΔΑΜΠΗ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ ΠΡΟΤΟΥ ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΣΒΗΣΕΙ. Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ, Η
 ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΣΑ, ΤΟΥ ΣΕ ΙΣΟΒΙΑ ΔΕΣΜΑ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥ.

(ειρωνικο γελιο η και αμηχανια αν θελετε).

ΕΥΤΥΧΙΑ

Με λατρευω. Να κατι περα για περα αληθινο. Οχι πως δε θυμωνω ποτε μαζι μου. Ισα-ισα. Μα τοτε — οταν αξιζω να θυμωουν μαζι μου — δεν ειμ εγω πραγματικα. Με λατρευω, οταν λουλουδι γυρευω λουλουδια. Οταν γερω δλαστος στο φυσημα τ ανεμου, να αισθανθω μι αγρια καμπανισσα στη φουχτα μου. Οταν σκορπαω μυρωδιες, λουλουδενιες, μεθυστικες. ΟΤΑΝ ΕΙΜ Ο ΕΑΥΤΟΣ ΜΟΥ. Ενα πλασματακι μεσα σε τσα αλλα, οτ ασχημοτερο, οτ ομορφοτερο ουτε συγκρινομενο με τιποτ αλλο.

Μ αγαπαω, οταν ακουω τα πουλια, με την ψυχη μου ανακατη, να κελαηδανε. Οταν φτερουγαω και μαζι τους αμολιειμαι στα ουρανια.

Γινομι ομορφη, ετσι που πλημμυριζω απ την αγαπη σου. Ετσι που νιωθω την αναγκη να σε κοιταζω, να σου μιλαω, να σ ακουω, να σε κατалаβαινω, να σε νιωθω πραγματικα. Ετσι που τρεμω στ αγγιγμα σου, ετσι που χωνευεσαι με την ψυχη μου. Ειναι η ζεστα που μεταδιδεις, ειν η ομορφια σου! (ματια) το βλεμμα σου, (στομα) τα λογια σου, (εσυ) η ψυχη σου. Λατρεμενος ολοκληρος ατελειωτα, αγνωρα, μοναδικα.

Καθε που γραφω τρεμει το χερι, πυρων η ματια, πετα η ψυχη μου. Σε βλεπω — σε βλεπω, σ αγγιζω, σε χαιρομαι, σε. . . — δεν ξερω τη λεξη — μα τι πειραζει;

Η γνωρμια σου μετραει μονο, μονα τα ματια κι η ψυχη σου. Λατρεμενος πατω κορφα.

Λαχταρα, ονειρο, γλυκα, ομορφια, ευτυχια ανειπωτη.

Γεωργια Αθανασιου

1

Κανει κρυο

Βρεχει

Εγω ομως δε βρεχομαι

2

Φωτα! Ανθρωποι! Φωγες!

Πανδαισια χρωματων

Μια απεραντη μοναξια.

3

Σδηνει ο ηλιος

Μια δεσμη χρωματων

Το σκουρο τ ουρανου με φοβιζει.